

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΑΘΜ ΣΤΗΝ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ

Προσκύνημα στην αγιοτόκο Καππαδοκία πραγματοποιούν από την 25^η Ιουνίου ε.ε. η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β, ο Μακαρ.Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος και ο Σεβ. Μητροπολίτης Βολοκολάσκ κ. Ιλαρίων, Πρόεδρος του Τμήματος των Εξωτερικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, κατόπιν της φιλαδέλφου προσκλήσεως της ΑΘΠ του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ.Βαρθολομαίου.

Κατά την άφιξη τους στην Καισάρεια της Καππαδοκίας, οι Σεπτοί Προκαθήμενοι και οι λοιποί κληρικοί επισκέφθηκαν τον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου και του Αγίου Σάββα (σήμερα τζαμί) στο χωριό Φαλλάσιο (Ταλάς), το οποίο μέχρι τα τέλη του 20^{ου} αιώνα ήταν μια πόλη με κυρίως Ελληνικό πληθυσμό.

Εν συνεχεία, κατευθύνθηκαν στις κωμοπόλεις Ανδρονίκιο και Προκόπι όπου επισκέφθηκαν το σπήλαιο του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου, καθώς και τον Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας ετελέσθη Μ.Εσπερινός στον Ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου Συνασού, χοροστατούντος του Μακ.Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας κ.κ.Θεοδώρου Β', ο οποίος, κατά την ομιλία Του ανέφερε:

«Παναγιώτατε Οικουμενικέ Πατριάρχα κ.κ.Βαρθολομαίε,
Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ.Ιερώνυμε,
Άγιοι Αρχιερείς,
Εντιμολογιώτατοι Άρχοντες,
Ευλογημένοι συμπροσκυνητές,

“*Πάντως δέ τα μεγάλα ο Κύριος δια των αξίων αυτού ενεργεί*” (Μ. Βασ. Επιστ. 67, προς Μ. Αθαν.)

Διακατεχόμενοι από βαθύτατη συγκίνηση ευρισκόμεθα, με τη θέληση και την ευλογία του θεού, κατόπιν της φιλαδέλφου και ευγενούς προσκλήσεως της Υμετέρας Παναγιότητας, στα ποτισμένα με δάκρυα και αίμα χώματα της Καππαδοκίας, στον τόπο των ηρώων μαρτύρων και Αγίων της Ορθοδοξίας, στην πατρίδα των θρυλικών και υπερανθρώπων ακριτών, στη γη που φυλάσσει αναλλοίωτη τη μαρτυρία της πίστεως, της υπομονής και της ελπίδας στις εκατοντάδες εκκλησίες και παρεκκλήσια που λαξεύθηκαν σε βράχους, σε κοιλάδες, σε φαράγγια, ή κτίσθηκαν σε πόλεις, κωμοπόλεις και χωριά της Καππαδοκίας.

Αλλά αισθανόμεθα και ιδιαίτερη χαρά δεδομένου ότι η κατά πρόσωπον κοινωνία μετά των Σεπτών αδελφών Προκαθημένων, αποτελεί ακόμη μια έκφραση των αρρήκτων δεσμών ενότητας των κατά τόπους Αγιοτάτων Εκκλησιών, των ακαταλύτων δεσμών που ρυθμίζουν την κοινή διακονία και συμπόρευση μας, ως και έκφραση ακαταλύτου αγάπης και φιλίας.

Παναγιώτατε,

Τόσο το πνευματικό προσκύνημα στην Αγιοτόκο Καππαδοκία, όσο και η προσευχητική αυτή σύναξη στον Πανίερο τούτο Ναό μας προσφέρουν την ευλογημένη ευκαιρία να βιώσουμε και πάλι «*τήν ενότητα του Πνεύματος εν τω συνδέσμω της ειρήνης*» και να προσθέσουμε μια επιπλέον σελίδα στις δέλτους της μακραίωνης ιστορίας των αδελφικών σχέσεων, των υπαρχουσών μεταξύ των ημετέρων Πατριαρχείων.

Και τούτο διότι ευρισκόμενοι εδώ όπου έστησαν οι πόδες των μεγάλων αγίων Καππαδοκών Πατέρων, αισθανόμεθα ότι ανταποδίδουμε συνεκδοχικώς την επίσκεψη του Μεγάλου και Ουρανοφάντορος Βασιλείου, Αρχιεπισκόπου Καισαρείας της Καππαδοκίας, ο οποίος επισκέφθηκε την έδραν της Αλεξανδρινής Εκκλησίας,

διακατεχόμενος από τον πόθο να συναντήσει προσωπικώς τον ηρωικό πρόμαχο της ορθοδόξου πίστεως, τον άγιο προκάτοχό μας και διαπρεπή Πατέρα της Εκκλησίας, Μεγάλο Αθανάσιο. Δυστυχώς δεν μπόρεσε να τον συναντήσει τότε, διότι ο μέγας εκείνος συρόταν για τρίτη φορά στην εξορία. Ο πόθος του Μεγάλου Βασιλείου να συναντήσει τον Μεγάλο Αθανάσιο θα τον διακατέχει διαπαντός και δεν θα ικανοποιηθεί ποτέ, αλλά θα μετριάσθει δια της ανταλλαγής επιστολών, στην οποίες ο εγκωμιαστικός λόγος προς τον επιφανή Αρχιεπίσκοπο Αλεξανδρείας είναι σαφής: «Τις ουν ταύτα διατράξασθαι συνέσεως δυνατότερος; Τις συνιδείν το δέος οξύτερον; Τις ενεργήσαι τα χρήσιμα πρακτικώτερος; Τις προς την καταπόνησιν των αδελφών συμπαθέστερος; Τις της σεμνότητός σου πολιάς πάση τη Δύση αιδεσιμώτερος; Κατάλιπέ τε μνημόσουνον τω βίο τας σης επάξιον πολιτείας, τιμιώτατε Πάτερ» (P.G. Επιστ.ΧΖ προς Αθαν.).

Λέγει σε μια επιστολή του ο Μ. Βασίλειος «ουδένα τοσούτον ηγούμαι λυπεύν την παρούσαν των Εκκλησιών κατάστασιν, μάλλον δε σύγχυσιν, ειπείν αληθέστερον, όσον την σην τιμιότητα». Η αγωνία των δύο υψιπετών «αετών» της θεολογίας για την ταλανιζόμενη από την Αρειανική αίρεση νοητή ολκάδα του Αρχιποίμενος Χριστού είναι εμφανής σε κάθε πτυχή του οσιωτάτου βίου τους. «...Η μέριμνά σοι πάσων των Εκκλησιών τοσαύτη, όση και της ιδίως παρά του κοινού Δεσπότου ημών εμπιστευθείσης επίκειται. Ος γε ουδένα χρόνον διαλείπεις διαλεγόμενος, νουθετών, επιστέλλων, εκπέμπων τινάς εκάστοτε τους υποτιθεμένους τα βέλτιστα». Και η μαρτυρική αυτή μέριμνα και συνεργασία, εν πνεύματι ταπεινότητος, όπως καταγράφεται στην φράση του Ουρανοφάντος Ιεράρχου προς τον Μ.Αθανάσιο: «ήλθομεν εις την παράκλησίν σου, επιστείλαι πάσιν ημίν επιστολήν μίαν παραίνεσιν έχουσαν των πρακτέων», απέδωσε τους ζησίδωρους καρπούς της διασαφηνίσεως των δογματικών όρων που η Αγία Καθολική Εκκλησία εν Οικουμενικοίς Συνόδοις τελικώς διετύπωσε.

Ιστάμενοι μετά βαθυτάτου σεβασμού και τιμής ενώπιον των αγίων αυτών μορφών, αντιλαμβανόμεθα πλήρως ότι με την κατά θεόν σοφία που τους διέκρινε, αλλά και τις κατά κόσμον γνώσεις τους, αναζήτησαν τις αφετηρίες της διδασκαλίας του δόγματος μέσα στην Αγία Γραφή, και κατόπιν ανέπτυξαν θεολογικά τις απαρχές αυτές. Επέτυχαν λοιπόν, οι δογματικές αυτές αλήθειες να καταστούν με ευχέρεια κτήμα του συγχρόνου τους ανθρώπου αλλά και του διαχρονικού ανθρώπου, ο οποίος επιθυμεί να εγκύψει στην πίστη του, διότι δεν ήταν και δεν είναι εύκολο για τον τυχόντα άνθρωπο να ερμηνεύσει θεολογικά το Ευαγγέλιο και να κατανοήσει τις απαρασάλευτες αρχές της πίστεως, οι οποίες υπάρχουν μέσα του.

Από την άλλη πλευρά, οι δεσμοί αιώνων που ακατάλυτα συνδέουν τις δύο Εκκλησίες αποκτούν επίκαιρη απόχρωση διότι το σημερινό προσκύνημα συμπίπτει με την ιερά μνήμη του Αγίου Ενδόξου Ιερομάρτυρος Κυρίλλου του Λουκάρεως, Πατριάρχου Αλεξανδρείας το πρότερον, έπειτα δε Οικουμενικού γενομένου, ο οποίος, μετά από απόφαση της Ιεράς Σύνοδου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, σήμερα για πρώτη φορά τιμάται.

Κρής την πατρίδα, ετύγχανε αδελφός της Ιεράς Μονής Αγγαράθου, κοιτίδος άλλων τριών Πατριαρχών Αλεξανδρείας, του Σιλβέστρου, του Αγίου Μελετίου Πηγά και της Ημετέρας Μετριότητος. Διακρινόταν για τη μεγάλη του παιδεία, φιλοσοφική και θεολογική, έχοντας ως κυριότατο ασχόλημα το κήρυγμα του θείου λόγου. Εκ των αγγαϊσμάτων της Εκκλησίας των Αλεξανδρέων, δεν περιορίσθηκε μόνο στον περιλάλητο Πατριαρχικό της θρόνο, τον οποίο κατεκόσμησε, αλλά άπλωσε τη δράση του στην υπ' ουρανόν Ορθοδοξία, σε όσες Εκκλησίες είχαν ανάγκη της προστασίας και της επιμελείας του προς απόκρουση ετεροδόξων υπονομευτικών ενεργειών, μερίμνησας ιδιαιτέρως περί της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

Με αυτές τις σκέψεις, πλήρης πνευματικών εμπειριών και αγαλλιάσεως επιστρέφουμε στη Μεγάλη Πόλη της Αλεξανδρείας από αυτό το πνευματικό προσκύνημα στις προγονικές εστίες της Ρωμοσύνης. Μια αγαλλίαση που προκύπτει αφενός μεν από τη στερεά επίγνωση ότι οι ψυχές των προγόνων μας βρίσκονται πάντοτε στη θύμηση και

στις προσευχές μας. Αφετέρου δε από την κραταιά πεποίθηση ότι η ολκός της Ορθοδόξου Εκκλησίας, συνεχίζοντας τη δισχιστική πορεία της στο χρόνο, διασώζει ακέραιη την πίστη και την αληθή περί Θεού γνώση, έχοντας ως φάρους τηλαυγείς τους Μεγάλους Πατέρες της χριστιανικής Ανατολής.

Εν κατακλείδι δοξολογούντες τον Πανοικτίρμονα Θεό επειδή μας κατηξίωσε να προσκυνήσουμε τον τόπο όπου με τόση επιμέλεια φυλάσσονται τα όσια και τα τιμαλφή της πίστης μας, ευχαριστούμε ενθέρμως, Παναγιώτατε, για την θαλπωρή, με την οποία μάς υποδεχθήκατε, ως και για την αγάπη, με την οποία πάντοτε μάς περιβάλλετε, ευχόμεσθε δε προς Υμάς, τον πανθομολογουμένως ικανό Οιακοστρόφο του Πανσέπτου Οικουμενικού Θρόνου και προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ.Ιερώνυμο υγεία αμφιθαλή και δύναμη αδιάπτωτο στην επιτέλεση των Πρωθιεραρχικών σας καθηκόντων. Αμήν! »

Κατακλείων, προσέφερε στον Παναγ.Οικουμενικό Πατριάρχη την ιερή Ακολουθία και την εικόνα του Ιερομάρτυρος Κυρίλλου Λουκάρεως, Πατριάρχου Αλεξανδρείας και κατόπιν Οικουμενικού, του οποίου την ιερά μνήμη τιμά η Εκκλησία των Αλεξανδρέων για πρώτη φορά την 27^η Ιουνίου, κατόπιν της αγιοκατατάξεως του αγίου Πατριάρχου κατά την συγκληθείσα Σύνοδο της Ιεραρχίας του Πατριάρχειου Αλεξανδρείας, τον παρελθόντα Οκτώβριο 2009.